

— επικουρικός: να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου να αποφανθεί, με διαφορετική σύνθεση, εκ νέου επί της ουσίας της διαφοράς.

— επικουρικός, να μειώσει την κύρωση στο ενδεδειγμένο ποσό σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν ακυρώσει το επιβληθέν πρόστιμο·

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναιρέσεως έχει ως αντικείμενο την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 22ας Ιουνίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε ως προδήλως απαράδεκτη η προσφυγή-αγωγή του νυν αναιρεσιόντος προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι είχε υποστεί ο ίδιος λόγω της αρνήσεως της νυν αναιρεσίβλητης Επιτροπής να του αποδώσει τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-18/04, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των λόγων του αναιρέσεως, ο αναιρεσιών επικαλείται την πεπλανημένη και στερούμενη λογικής ερμηνεία τής κατά τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων εννοίας της αιτήσεως, παντελή έλλειψη αιτιολογήσεως διά της παραποιήσεως και παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών, αλλά και πεπλανημένη ερμηνεία τής επί της εκκαθαρίσεως των δικαστικών εξόδων νομολογίας ως εκ του ότι το ΔΔΔ καταδίκασε την αντίδικη στη μερική απόδοσή τους.

Ο αναιρεσιών επικαλείται περαιτέρω προσβολή των δικαιωμάτων της εκατέρωθεν ακροάσεως καθώς και των δικαιωμάτων άμυνας στον βαθμό που το ΔΔΔ δεν αποφάνθηκε επί των αιτημάτων του.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Rubinetteria CisaI κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-368/10)

(2010/C 288/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rubinetteria CisaI SpA (Alzo Frazione di Pella, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Pinnarò, avvocato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 4185 της 23ης Ιουνίου 2010·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η ίδια την οποία αφορά η υπόθεση T-364/10, Duravit κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προς υποστήριξη των αιτημάτων της η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

I. Παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 53 ΕΟΧ.

Διευκρινίζεται συναφώς ότι η απόφαση, όσον αφορά την CisaI, είναι απολύτως εσφαλμένη, καθώς η CisaI δεν είχε συμμετάσχει (ούτε και εξ αμελείας) σε συμφωνία, καθώς περιορίσθηκε στην ανταλλαγή μη ευαίσθητων και μη εμπιστευτικών πληροφοριών, οι οποίες (σχεδόν στο σύνολο των περιπτώσεων) ήταν μεταγενέστερες των αποφάσεων που λήφθηκαν αυτόνομα και ήδη γνωστές στην αγορά.

II. Παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ισότητας.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι ο ρόλος, η συμμετοχή, η ευθύνη, τα οφέλη, και λοιπά, για κάθε έναν από τους παραγωγούς διαφέρουν σημαντικά. Συγκεκριμένα, η καθής δεν διακρίνει και δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να επιβληθεί στην CisaI η ανώτατη ποινή, δεδομένου ότι: i) δεν σχετιζόταν με μία από τις δύο ενώσεις (Michelangelo)· ii) ουδέποτε είχε διμερείς επαφές· iii) δεν συμμετείχε σε συναντήσεις κατά τις οποίες εξετάζονταν και τα τρία προϊόντα (παρά μόνον στρόφιγγες και είδη κεραμικής)· iv) είχε ανέκαθεν ασήμαντο μερίδιο στην αγορά.

Όσον αφορά τον καθορισμό του προστίμου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη και να διαπιστώσει τον πραγματικό αντίκτυπο της παραβάσεως στην αγορά και την έκταση της σχετικής γεωγραφικής αγοράς, και να λάβει υπόψη την πραγματική οικονομική δυνατότητα της CisaI για νόθευση του ανταγωνισμού και το ειδικό της βάρος.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, εφαρμογή εσφαλμένης βάσεως υπολογισμού κατά την επιμέτρηση του προστίμου, καθώς και μη συνεκτίμηση των ελαφρυντικών περιστάσεων.